

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *κόπος*. Ὁ μετασχηματισμός κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*ι* ἀφηρεμένα.

Ἀνακούφιοις ἐκ τῶν κόπων.

**άλαφροκοπῶ*, *άλαφροκοπειοῦμαι* Κύπρ. *άλαβροκοπειοῦμαι* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*κοπῶ*, περὶ ἧς ἰδ. Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245 κέξ.

Ἀνακουφίζομαι ἐκ τῶν κόπων: "Ἀν μὲν ἐθέριζες, *άλαβροκοπκεῖσθαι* μὲν." *άλαφροκοπήθηκα* πὺν τὲς πολλὰς δουλειῆς. "Ἐν" *άλαφροκοπημένος* πὺν τὸ ζευκάρην.

άλαφροκουδουνισμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άλαφρουκ'δου* σμένους Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ *κουδουνισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *κουδουνίζω*.

Κουφόνους, μωρός: *Εἶν' ἡ καμμένη* λίγου *άλαφρουκ'δου* σμέν'. "Ὁ, τι φτάσ' λέει οὐ *άλαφρουκ'δου* σμένους. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφροκούκ-κουφος ἐπίθ. Κύπρ. *άλαβροκούκ-κουφος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *κουκ-κούφα*.

1) Ὁ ἔχων ἰσχνὴν καὶ ἀδύνατον κεφαλὴν: Ἐν δέχεται ὁ βούς μου νὰ τοῦ ντίζῃς τὴν τδεφαλὴν, γιὰτὶ ἐν' *άλαφροκούκ-κουφος* || Ἀσμ.

Τῶαί χάμνα με πὺν τὰ μαλλιά τῶαί πιάσ' με πὺν τὰ δέρεα, γιὰτ' εἴμ' *άλαφροκούκ-κουφη*, πονῶ τὴν τδεφαλὴν μου (χάμνα = ἄφησε). Συνών. *φτενοκέφαλος*. 2) Ὁ ἔχων λέπραν εἰς τὴν κεφαλὴν. Συνών. *κασσιδιάρης*.

3) Μεταφ. ὁ μὴ ἀνεχόμενος τὰ παράδοξα.

**άλαφρολάλατσο* τὸ, *έλαφρολάλατσο* Πόντ. (Χαλδ.) *άλαφρολάλατσο* Πόντ. (Οἶν. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *λαλάτσο*.

Λίθος έλαφρός, κίσσης. Συνών. *άλαφρόπετρα*.

άλαφρομυαλιά ἡ, *έλαφρομυαλιά* Λεξ. Περιδ. *άλαφρομυαλιά* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρόμυαλος*.

Κουφόνοια, μωρία. Συνών. *άλαφράδα*, *άλαφροσύνη*, *άλαφρωμάρα*, *κουταμάρα*.

άλαφρόμυαλος ἐπίθ. *έλαφρόμυαλος* Λεξ. Λάουνδ. Περιδ. Ἡπίτ. *άλαφρόμυαλος* σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *μυαλό*.

Ἀνόητος, μωρός: "Ἀνθρώπος *άλαφρόμυαλος*. Γυναῖκα *άλαφρόμυαλη* σύνηθ. Μοῦ τὰ λές καθὼς τὰ λέγε οἱ κακοὶ καὶ οἱ στραβοὶ καὶ οἱ *άλαφρόμυαλοι* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 61. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφρομυαλούσης ἐπίθ. Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρόμυαλος*. Ὁ μεταπλάσμός κατὰ τὸ *άλαφρονούσης*.

άλαφρόμυαλος, ὁ ἰδ.

άλαφρονούσα ἐπίθ. θηλ. Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *νούσ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*νούσα*, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἀνόητος, μωρά.

άλαφρονούσης ἐπίθ. Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. κ. ἄ. Οὐδ. *άλαφρονούσικο* Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ θηλ. ἐπιθ. *άλαφρονούσα*. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 197.

Εὐθήτης, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφροντύνω ἐνιαχ. *άλαφροντύνου* Μακεδ. κ. ἄ. Μετοχ. *άλαφροντυμένος* πολλαχ. *άλαφροντυμένος* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ ρ. *ντύνω*. Παρά Σομ. *άλαφροντύνω*.

Ἐνδύω τινὰ δι' έλαφρῶν ένδυμάτων: *Εἶμαι* *άλαφροντυμένος* πολλαχ.

άλαφροξυλζά ἡ, Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *ξύλο*. Ὁ μεταπλάσμός κατὰ τὰ εἰς -*ζά* ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν ἀκτὴ ἡ μέλαινα (*sambucus nigra*) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (*caprifoliaceae*) μὲ ξύλον έλαφρὸν καὶ ἀπαλὴν έντεριώνην. Συνών. *άφροξυλζά*, *κουφοξυλζά*, *σαμποῦκος*. [**]

άλαφροπαίρνω Ἀθῆν. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) κ. ἄ. —ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή 2 103.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ ρ. *παίρνω*.

1) Σηκώνω τι έλαφρῶς μόλις έγγίζων ΚΠαλαμ. ένθ' ἄν.: Πόημ.

Ὁ φτερωτὸς ὠραῖος ὕπνος κι ὁ ἄλλος . . .

. . . ἀπλώνοντας τὰ χέρια | σὲ *άλαφροπήραν*

2) Έλαφρῶς καὶ μόλις ἀκούω τι ἐκ τυχαίας συμπτώσεως Ἀθῆν.: Τὸ *άλαφροπήρε* τ' ἀφτί μου. β) Δέν ἀκούω καλῶς, παρακούω Πελοπν. (Γορτυν.): Τὸ *άλαφροπήρα*.

3) Δέν λαμβάνω ζητημὰ τι ὑπὸ σπουδαίαν έποψιν, κρίνω τι ἀπροσέκτως καὶ έπιτολαίως Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) κ. ἄ.: Ἐμένα μου τὸ εἶπαν αὐτό, ἀλλὰ τὸ *άλαφροπήρα* Γορτυν. κ. ἄ. *Μὴν τ' έλαφροπαίρνης*, γιὰτὶ εἶναι σπουδαῖο Ἀνδρίτσ. κ. ἄ.

άλαφροπαλάντζα ἡ, ἀμάρτ. *έλαφροπαλάντζα* Πελοπν. (Γορτυν.) *άλαφροπαλάτζα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δημητσάν.) *άλεφροπαλάτζα* Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *παλάντζα*.

Πλάστιγξ ἡ στατὴρ ζυγίζων έλλιπῶς καὶ μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου, τοῦ έλαφρόνου ένθ' ἄν.: Δέν κρατεῖ μὲ σειρὰ τ' εἰς τὴν *κουβέντα* του, εἶναι *άλαφροπαλάτζα* Δημητσάν. Ἐν καίτζει κ' εἶναι ἡ *άλεφροπαλάτζα*! (δέν κάθεται καὶ αὐτὸς ὁ μωρός!) Σύμ. Οὐ, ἡ *έλαφροπαλάντζα*! (περιφρονητικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου) Γορτυν. Συνών. *άλαφροκάνταρο*. Πβ. *άλαφρογορτή*, *άλαφρογορτέ*, *άλαφροπαλάντζας*.

άλαφροπαλάντζας ἐπίθ. ἀμάρτ. *άλαφροπαλάντζας* Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. *άλαφροπαλάτζας* Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άλαφροπαλάντζα*.

Ὁ ἔχων έλλιπείς τὰς φρένας, ἀνόητος, μωρός, ὁ κατὰ φρ. συνών. ζυγίζων ἀπὸ τοῖς *άλαφρὲς* (πβ. *άλαφρός*). Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *άλαφροπαλάντζας* παρωνύμ. Στερελλ. (Ζίλιστ.)

άλαφροπάτης ἐπίθ. Ζάκ. κ. ἄ. *άλαφροπάτ'ς* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άλαφροπατῶ*.

